

RAMON USALL | Autor del llibre 'Futbolítica' (Ara Llibres)

“Contradic la tesi que afirma que futbol i política no tenen res a veure. És tot el contrari”

Usall (1977), llicenciat en sociologia i doctorat en història, exerceix com a professor a l'ensenyament secundari. En el seu àmbit d'escriptor ha publicat dues novel·les del gènere negre (*Tots els camins porten a Romania* i *Seixanta-vuit*) i *Futbol per la llibertat*, que va ser guardonada amb el premi d'assaig Josep Vallverdú. Ara ha publicat *Futbolítica* (Històries de clubs políticament singulars), on ens mostra que el futbol no és només futbol.

Vostè és un gran apassionat del futbol, però com se li va ocórrer la idea de fer aquest llibre?

Perquè ajuntava tres de les meves grans passions: el futbol, la política i la història. I aquest és el resultat, que contradiu aquella tesi tan escoltada que afirma que el futbol i la política no tenen res a veure. És tot el contrari.

La tasca d'investigació i documentació és exhaustiva. Hi haurà hagut de dedicar molt de temps.

És un llibre escrit en un període extens, entre cinc i sis anys. La idea va sorgir mentre escrivia la tesina sobre la guerra d'independència d'Algèria, on el futbol va ser important. A *Futbolítica* hi ha clubs coneguts i altres no. Ha estat una feina de formigueta, al final s'ha posat ordre i s'ha revisat per donar-li una mirada actual. Ha estat, sens dubte, una obra cuïta a foc lent.

Aquí tothom coneix els casos del Barça i del Madrid, sobretot durant la dictadura.

FOTO: Vicent Rambla

Són dos casos que formen part del nostre imaginari. En el cas del Madrid, tot i ser conegut el paper d'estandard del nacionalisme espanyol des de 1943 —quan Santiago Bernabéu accedeix a la presidència— poca gent sap que abans era un club republicà i esquerrà. I en el cas del Barça, he buscat també dades i frases menys conegudes.

M'encanta el concepte de "clubs políticament singulars".

Hi havia la voluntat d'escriure, precisament, al voltant dels vincles entre política i futbol, a partir dels clubs, que podríem dir que són una mena d'actors secundaris de la història.

La paraula *futbolítica* uneix en una sola paraula el futbol i la política, i explica les particularitats dels clubs amb significació política i el seu paper rellevant dins de la política.

De tots els equips dels que parla, quina és la història que més li ha sorprès o fascinat?

En triaria dos. El Racing Universitari d'Alger, que és l'únic club del món que ha tingut un jugador —en aquest cas un porter— que ha estat premi Nobel: Albert Camus, quan era juvenil. I l'Star of the Sea, que mostra el que seria la fractura d'Irlanda. En aquest club, en categoria juvenil van coincidir Bobby Sands —el jove dirigent de l'IRA, que moriria després de 66 dies en vaga de fam per reivindicar l'estatut polític per als presoners republicans— amb altres dos jugadors que van acabar a l'altre bàndol, afiliats als Voluntaris de l'Ulster.

“ Albert Camus ha estat l'únic Nobel futbolista: era el porter del juvenil del Racing d'Alger ”